

அடிப்படையாகக் கொண்டிருக்கின்றன. வளையக் குடும் தரப்பினர், வளையக்கிய நாட்டில் பொருளாதாரத் தியாகமும், சட்டத் தியாகமும் சலுகைபெற்ற வர்க்கமாகத் தம்மைநிலைநிறுத்திக் கொண்டார்கள். நிலையுடமை ஏகபோகத்தைக் கைப்பற்றிக் கொண்ட அவர்கள், தமது தரப்பிலிருந்தே மதகுருக்களையே நியமித்துக் கொண்டார்கள். கல்வியைத் தமது கட்டுப்பாட்டில் வைத்திருந்த இந்த மதகுருக்கள், சமீகம் வர்க்க ரீதியாகப் பிரிக்கப்பட்டிருப்பதை ஒரு நிரந்தர அமைப்பாக மாற்றினார்கள். மக்கள் தமது சமீக செயல்பாடுகளில் தம்மை அறியாமலேயே வழிநடத்தப்பட்டும் வகையிலான ஒரு தாரமீகக் கட்டமைப்பை உருவாக்கினார்கள்.

இந்த வரலாற்றுப் பாரம்பரியம் நேற்றோடு முடிந்த போன கதை. இருப்பினும், நாம் இன்னும் தோர்ஸ்டென் வபெலன் வட்டையாடும் கட்டம் (0000000 000000000000000000

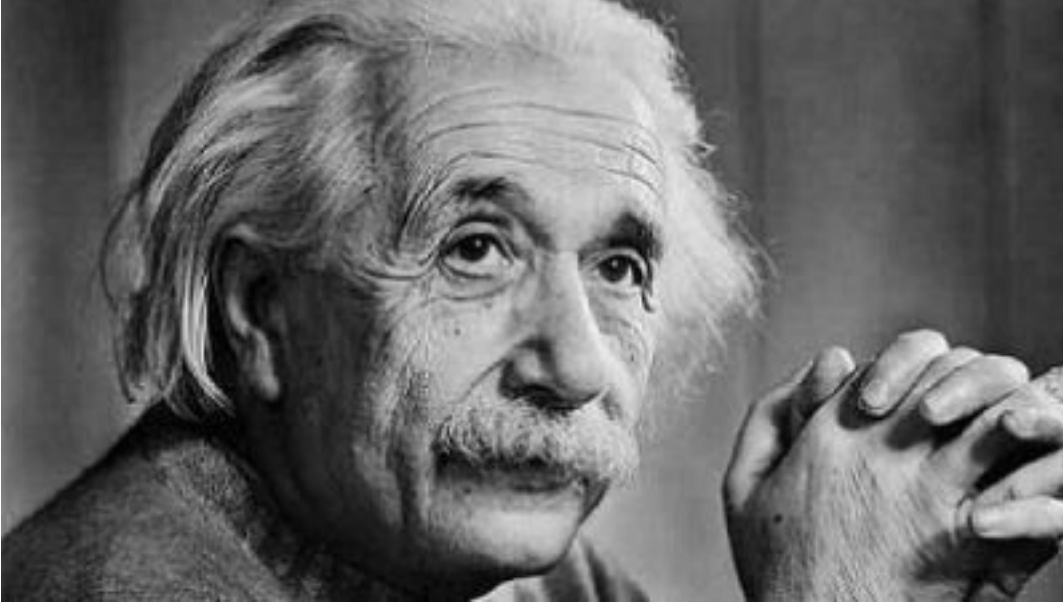
1) என்று அழகைக் குடும் மனிதகுல வளர்ச்சிக் கட்டத்தை எந்த நாட்டிலும் கடைத்து விடவில்லை. இப்போது நாம் பார்த்துக் கொண்டிருக்கும் பொருளாதார நடமாற்றங்கள் அத்தகைய வட்டையாடும் கட்டத்தைச் சேர்ந்தவை. இந்த நடமாற்றங்களிலிருந்து நாம் வந்தடையக் கூடிய விதிகள் எதிர்காலத்தில் வரப்போகும் புதிய, மேம்பட்ட கட்டங்களாகக் குடும் பொருந்தப் போவதில்லை.

மனிதகுல வளர்ச்சியின் வட்டையாடும் கட்டத்தைத் தாண்டி முன்னேறிச் செல்வதுதான் சோசலிசத்தின் உண்மையான நோக்கம். எனவே, பொருளாதார அறிவியல் அதன் இன்றைய நிலையில் எதிர்கால சோசலிச சமீகத்தைப் பற்றி விளக்க சாத்தியமற்று உள்ளது.

இரண்டாவதாக, சோசலிசம் ஒரு சமீக அறம் சார்ந்த இலக்கை நோக்கிய பயணம். ஆனால், அறிவியல் அத்தகைய இலக்கைக் குடும் உருவாக்கித் தர முடியாது என்பதோடு, அறிவியல் மட்டும் இலக்கைக் குடும் மனிதர்கள் ஏற்றுக் கொள்ளும்படி செய்வதற்கான சாத்தியம் இன்னும் குறைவு. அதிகபட்சமாக, குறிப்பிட்ட இலக்கைக் குடும் எடுத்துவதற்கான வழிமுறைகளை மட்டும் அறிவியல் வழங்க முடியும். ஆனால், அத்தகைய இலக்கைக் குடும் உயர்ந்த அறநெறி இலட்சியங்களைக் கொண்டிருக்கும் ஆளுமைகள் தான் உருவாக்குகின்றனர். அந்த இலக்கைக் குடும் குறைபிற் பிரசவமாகி விடாமல் உயிர்த்துப்பிப்போடும், சக்தியோடும் இருக்கும் போது, உணர்ந்தும் உணராமலும் தமது செயல்பாடுகளால் சமீகத்தின் பரிணாம வளர்ச்சியைத் தீர்மானிக்கும் மனிதர்களால் அவை ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் முன்னெடுத்துச் செல்லப்படுகின்றன.

எனவே, மனிதகுலம் எதிர்கொள்ளும் பிரச்சனைகளை ஆய்வு செய்யும் போது அறிவியலையும் அறிவியல் முறையியலையும் அளவாக்கும் மீறி மதிப்பிட்டு விடாமல் கவனமாக இருக்க வேண்டும். சமீகத்தின் கட்டமைப்பைப் பாதிக்கும் களேவிகள் தொடர்பாக குறைநிபுணர்கள் மட்டும் தான் கருத்துச் சொல்ல வேண்டும் என்று

முடிவா சயெ்து விடக் கட்டாது.

ஆல்பர்ட் ஐன்ஸ்டைன்

சமீப காலமாக மனித சமூகம் ஒரு நெருக்கடியைக் கடந்து சினைந்து கொண்டிருக்கிறது என்றும் சமூகத்தின் நிலைத்தன்மை மிக மோசமாகச் சிதறடிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்றும் பல காரணங்கள் ஆணித்தரமாக பச்சிக் கொண்டிருக்கின்றன. இத்தகைய நிலையில் தனிநபர்கள், அவர்கள் சார்ந்திருக்கும் சிறு அல்லது பெரிய குழு தொடர்பாக விட்டறேறியாக, ஏன்பகை உணர்வோடு இருப்பது ஒரு போக்காக உள்ளது. நான் சொல்வதை விளக்குவதற்கு எனது சொந்த அனுபவம் ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

சமீபத்தில் ஒரு புத்திசாலியான, நல்லண்ணம் படத்தை ஒருவரிடம் இன்னொரு போர் மண்டி விடும் அபாயத்தை பற்றிப் பச்சிக் கொண்டிருந்தேன். அத்தகைய போர் மனிதகுலத்தின் இருத்தலையே களேவிக் குள்ளாக்கி விடும் என்றும், தச்சேங்களுக்கு அப்பாற்பட்ட கட்டமைப்பு ஒன்றுதான் அத்தகைய அபாயத்திலிருந்து நம்மை பாதுகாக்க முடியும் என்றும் எனது கருத்தை தெரிவித்தேன். அதைக் கேட்டவான், அவர், மிக அமையாக, பதட்டமின்றி, மனித இனம் அழிந்து போவதை ஏன் இவ்வளவு தீவிரமாக எதிர்க்கிறீர்கள்? என்று கேட்டார்.

ஒரு நபற்றாண்டுக்கு முன்பு கட்டி இப்படி ஒரு கருத்தை இவ்வளவு எளிதாக யாரும் சொல்லியிருக்க மாட்டார்கள் என்பது உறுதி. தனக்குள் ஒரு சமநிலையை வந்தடைவதற்குப் போராடித் தோற்று போய், இனிமேலும் வெற்றி பெறுவோம் என்ற

நம்பிக்கையை மூற்றிலும் இழந்து விட்ட ஒரு மனிதரின் கருத்து அது. இன்று பலரையும் பீடித்துள்ள வலிமிகுந்த தனிமையின், ஒதுக்கி வைப்பின் வளிப்பாடும் அது. இதற்கு என்ன காரணம்? இதிலிருந்து விடுபட ஏதாவது வழி இருக்கிறதா?

இப்படிப்பட்ட களேவிகளை கடைபிடித்து எளிது. ஆனால், குறிப்பிடத்தக்க அளவு உறுதியுடன் அவற்றுக்கு விடை சொல்வது கடினமானது. இருப்பினும், என்னால் முடிந்த அளவு இந்தக் களேவிகளுக்குப் பதில் சொல்ல நான் முயற்சிக்கிறேன். நமது உணர்ச்சிகளும், தடேல்களும் பல நேரங்களில் முரண்பட்டவையாகவும் தனிவற்றவையாகவும் இருக்கின்றன என்பதையும், எளிதான, எளிமையான சமீபத்திரங்களாக அவற்றை வளிப்படுத்த முடியாது என்பதையும் தெரிந்தே நான் இந்த முயற்சியில் இறங்குகிறேன்.

ஒரு மனிதர் ஓரே நேரத்தில் தனித்த பிறவியாகவும், சமீகப் பிறவியாகவும் இருக்கிறார். தனித்த பிறவியாக தனது வாழ்வையும், தனக்கு மிகவும் நெருக்கமானவர்களின் வாழ்வையும் பாதுகாத்துக் கொள்ளவும், தனது தனிப்பட்ட விருப்பங்களை நிறைவேற்றிக் கொள்ளவும், தனது உள்ளார்ந்த திறமகளை வளர்த்துக் கொள்ளவும் முயற்சிக்கிறார். சமீகப் பிறவியாக, தனது சக மனிதர்களின் அங்கீகாரத்தையும், அன்பையும் பெற முயற்சிக்கிறார்; அவர்களது மகிழ்ச்சிகளில் பங்கெடுக்க விளக்கிறார்; அவர்களது துயரங்கள்க்கு ஆறுதல் சொல்கிறார்; அவர்களது வாழ்க்கை நிலையை மீட்டும்படி முயற்சிக்கிறார்.

பலவகைப்பட்ட, பல நேரங்களில் ஒன்றோடொன்று முரண்படும் இத்தகைய முயற்சிகள் தான் ஒரு மனிதரின் தனிச்சிறப்பான தன்மையைத் தீர்மானிக்கின்றன. ஒரு மனிதரின் வாழ்வில் அவற்றின் குறிப்பிட்ட சரேக்கை, அவர் தனது உள்மன சமநிலையைப் பராமரித்து சமீகத்தின் நலன்க்கு பங்களிக்க முடியுமா என்பதைத் தீர்மானிக்கின்றது.

இந்த இரண்டு உந்துதல்களின் ஒப்பீட்டும் வலிமகைகள் மரபு வழியில் தீர்மானிக்கப்படுவதற்கான சாததியம் இருந்தாலும், ஆனால், இறுதியாக வளிப்படும் ஒரு மனிதரின் ஆளுமகை அவர் வளரந்த சமீகலாலும், வளரந்த சமீகத்தின் கட்டமைப்பாலும், அச்சமீகத்தின் பாரம்பரியங்களாலும், குறிப்பிட்ட வகையிலான நடத்தகைகள் பற்றிய அச்சமீகத்தின் மதிப்பீடுகளாலும் தீர்மானிக்கப்படுகிறது.

ஒரு தனி மனிதரைப் பொறுத்தவரை “சமீகம்” என்ற கருத்தாகக் கம், சமகால மனிதர்களும், முந்தைய தலைமுறை மனிதர்களும் அவருக்கு இருக்கும் நேரடி, மறைமுக உறவுகளின் தொகுப்பகை குறிக்கிறது. ஒரு தனிமனிதர் தானாகவே

சிந்திக்கவும், உணர்வும், முயற்சிக்கவும், வலையைச் செய்வதும் முடிகிறது; ஆனால், உடலரீதியாகவும், அறிவுரீதியாகவும், உணர்ச்சியரீதியாகவும் சமீகத்தை அவர் பெருமளவு சார்ந்திருப்பதால், சமீகம் என்ற சட்டகத்துக்கு வளியில் ஒரு மனிதரைப் பற்றிச் சிந்திப்பதோ, புரிந்து கொள்வதோ, சாத்தியமற்றதாகிறது.

“சமீகம்” தான் மனிதருக்கு உணர்வு, உட்கைகள், வீட்டுப்போன்ற அத்தியாவசிய தேவைகளையும், வலையைச் செய்வதற்கான கருவிகளையும், மொழியையும் சிந்தனை வடிவங்களையும் சிந்தனையின் பெரும்பகுதி உள்ளடக்கத்தையும் வழங்குகிறது. “சமீகம்” என்ற சிறு சொல்லின் பின் மறைந்திருக்கும் கடந்த காலத்தையும், சமகாலத்தையும் சேர்ந்த கோடிக் கணக்கான மனிதர்களின் உழைப்பின் மலமும், சாதனைகளின் மலமும் தான் ஒரு மனிதரது வாழ்க்கை சாத்தியமாகக் கட்டுகிறது.

எனவே, சமீகத்தின் மீது தனிநபரின் சார்பு இயற்கையதார்த்தமாக உள்ளது. எப்படி என்றும் புகளையும், தனீக்களையும் அவற்றின் சமீகத்திலிருந்து பிரிக்க முடியாதோ அது போல மனிதருக்கும் சமீகம் ஒரு பிரிக்க முடியாத அம்சமாக உள்ளது. என்றும் புகளின், தனீக்களின் வாழ்க்கையின் சின்னஞ்சிறு விபரங்கள் கட்ட, மாற்ற முடியாத, பாரம்பரியமாகப் பெறப்பட்ட உள்ளுணர்வுகளால் தீர்மானிக்கப்படுகின்றன. ஆனால், மனிதர்களின் சமீக வடிவமைப்புகளும், அவர்களது கிடையையான உறவுகளும் மாறக்கூடியவையாகவும், மாற்றத்துக்குட்பட்டவையாகவும் உள்ளன.

மனிதர்களின் நின்வைத்துறன், புதிய சேர்க்கைகளை படகைக்கும் திறன், மொழி வழி தகவல் பெரிமாற்றம் ஆகியவை உயிரியல் அவசியங்களால் கட்டுப்படுத்தப்படாத முன்னேற்றங்களாக சாத்தியமாகியிருக்கின்றன. அந்த முன்னேற்றங்கள் பாரம்பரியங்கள், நிறுவனங்கள், அமைப்புகள் போன்றவற்றிலும் இலக்கியத்திலும், அறிவியல், தொழில்நுட்ப சாதனைகளிலும், கலைப்படைப்புகளிலும் வளியிட்டுகின்றன. ஒரு மனிதர் குறிப்பிட்ட வகையில் தனது சொந்த நடத்தையைக் கட்டுப்படுத்த முடிவதையும், அவரது உணர்வுபூர்வமான சிந்தனையும், விருப்பங்களும் அதில் பங்களிப்பு செய்வதையும் இது விளக்குகிறது.

ஒரு மனிதர் பிறக்கும்போதே மரபுரீதியாக ஒரு உடற்கட்டமைப்பைப் பெறுகிறார். மனித இனத்தின் இயல்பான இயற்கை உந்துதல்கள் உள்ளிட்ட அந்தக் கட்டமைப்பு நிலையானது, மாற்ற முடியாதது என்றே நாம் எடுத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதற்கு மேல், தன் வாழ்நாள் முழுவதும், தகவல் தொடர்பு மலமும் பிற வகை தகவல்களின் மலமும் சமீகத்திலிருந்து ஒரு கலாச்சார கட்டமைப்பை அவர் வரித்துக் கொள்கிறார். காலப்போக்கில் மாற்றப்படக்கூடிய இந்தக் கலாச்சார கட்டமைப்புகளால் ஒரு தனிநபருக்கும் சமீகத்துக்கும் இடையேயான உறவை மூலம் மையாகத் தீர்மானிக்கிறது.

மானுடவியலின் புராண சமீகங்கள் பற்றிய ஒப்பீட்டு ஆய்வுகள் மீலம் நிலவும் கலாச்சார வடிவங்களைப் பொறுத்தும் சமீகத்தில் ஆதிகம் சலுத்தும் அமபைபுகளின் தன்மயைபைப் பொறுத்தும் மனிதர்களின் சமீக நடத்தைபெருமளவு வறேபடலாம் என்று தரரிய வரூகிறது. மனித குலத்தின் நிலயைமமேபடுத்த மயற்சித்துகக் கொண்டுபுபவர்கள் இதில்தான் நம்பிக்கைவைக்க வேண்டும். உயிரியல் கட்டமைப்பின் காரணமாக ஒருவரை ஒருவர் அழித்துக் கொள்வதோ, குர்பரமான, சயமாகச் சமத்தப்பட்டுக் கொண்ட விதியின் தயவில் வாழ்வதோ மனித குலத்தின் விதி இல்லை.

மனித வாழ்க்கையை அதிகபட்ச நிறவைளிக்கக் கட்டியதாக மாற்றுவதற்கு சமீகத்தின் கட்டமைப்பையும், மனிதரின் கலாச்சார கண்ணோட்டத்தையும் எப்படி மாற்ற வேண்டும்? சில நிலமைகைகள் நம்மால் மாற்றியமைக்கப்பட முடியாதவை என்ற உண்மையை நாம் எப்போதும் மனதில் வைத்திருக்க வேண்டும். முன்பு குறிப்பிட்டது போல மனிதரின் உயிரியல் இயல்புகள் நமது நடமைறயைபொறுத்தவரை மாற்றப்பட முடியாதவை.

மலேும், கடந்த சில நூற்றாண்டுகளில் தொழில்நுட்பங்களும், மக்கள் தொகை பெருக்கமும் உருவாக்கியுள்ள நிலமைகைகளை இல்லாமல் செய்து விட முடியாது. மக்களின் தொடர்ந்த இருத்தலுக்கு இன்றியமையாத பொருட்களுடன் கட்டிய, ஒப்பீட்டளவில் மக்கள் நெருக்கம் அதிகமான பகுதிகளுக்கு, பெருமளவு உழைப்புப் பிரிவினையுடன் கட்டிய மயைபுபுத்தப்பட்ட உற்பத்திப் பொறியமைவு இன்றியமையாதது. தனிநபர்களும், ஒப்பீட்டளவில் சிறு குழுக்களும் தமது தேவைகளைத் தாமதே நிறைவு செய்து கொள்ளும் வாழ்க்கைநினைத்துப் பார்க்கும் போது சொர்க்கமாக இனித்தாலும், அது இனிமலே திரும்பி வரப்போவதில்லை. மாறாக, இப்போது மனிதகுலம் இந்த பரிமிக் கோளம் தழுவிய உற்பத்தி, நுகர்வு சமீகமாக உள்ளது என்று சொல்வது மிகையாகாது.

நமது காலத்தின் நெருக்கடியின் சாராம்சம் என்ன என்று சூருக்கமாக சூட்டிக் காட்ட வேண்டிய கட்டத்துக்கு நான் வந்திருக்கிறேன். தனிமனிதர் சமீகத்துடன் கொண்டிருக்கும் உறவைப் பற்றியது அது. சமீகத்தின் மீது தனது சார்பை மனிதர் முன்னப்போதையும் விட அதிகமாக உணர்ந்திருக்கிறார். ஆனால், இந்தச் சார்பை ஒரு நேர்மறயான சொத்தாக உணராமல், ஒரு உயிரோட்டமான பிணைப்பாக உணராமல், தன்னபைபாதுகாகும் சக்தியாக உணராமல், தனது இயற்கை உரிமைகளுக்கும், தனது பொருளாதார இருத்தலுக்கும் அச்சுறுத்தலாக அவர் பார்க்கிறார்.

மலேும், சமீகத்தில் அவர் வகைக்கப்பட்டிருக்கும் இடம், அவரது உயிரியல் கட்டமைப்பில் உள்ளார்ந்து இருக்கும் தான் என்ற தன்முன்பைபுபோக்கதைத் தீவிரப்படுத்துகிறது. இயல்பாகவே பலவீனமாக இருக்கும் சமீகப்போக்குகளை,

மலேமும் மலேமும் பலவீனப்படுத்துகிறது. சமீகத்தின் ஓவ்வொரு நிலையில் இரூக்கும் மனிதர்களும் இந்தச் சீரழிவு நிகழ்முறையால் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். தமது சொந்த அகந்தையில் சிறைபிடிக்கப்பட்டுள்ள அவர்கள் பாதுகாப்பற்றும், தனிமையாகவும் உணர் கிறார்கள்; ஒரு வகை அப்பாவித்தனமான, எளிமையான, பகட்டற்ற வாழ்வின் மகிழ்ச்சியை இழக்கிறார்கள். சமீகத்துக்கூத்தன்னை அர்ப்பணித்துக் கொள்வதன் மீலமாகவே கற்றுக்கிய, அபாயங்கள் நிரம்பிய தனது வாழ்க்கையின் உண்மையான பொருளை ஒரு மனிதர் கண்டு கொள்ள முடியும்.

இன்று நிலவும் மூதலாதித்துவ சமீகத்தின் பொருளாதார அராஜகம்தான் தீங்குகளின் உண்மையான மீலம் என்பது எனது கருத்து. பெரும் எண்ணிக்கையிலான உற்பத்தியாளர்கள் ஒருவரிடமிருந்து ஒருவர் அவர்களது உழைப்பின் பலன்களை பறித்துக் கொள்ள தொடர்ந்து முயற்சிப்பதே நாம் காண்கிறோம். அவ்வாறு பறித்துக் கொள்வது வன்முறையின் மீலம் நடக்கவில்லை, சட்டரீதியாக நிறுவப்பட்ட விதிகளைக் கவனமாகக் கடைப்பிடிப்பதன் மீலமே நடக்கிறது. இதைப் பற்றி பச்சுமப் போது, உற்பத்தி சாதனங்கள் – அதாவது, நுகர்வோர் பொருட்களையும், கட்டிடம் எந்திர சாதனங்களையும் உற்பத்தி செய்வதற்கான ஓட்டு மொத்த உற்பத்தித் திறன் – சட்டப்படியாகவும், நடமுறையிலும் தனியார் சொத்தாக உள்ளன என்பதை நினையில் வதை திருக்க வேண்டும்.

விளக்கவதற்கு எளிமையாக இரூக்கும் வகையில் பின்வரும் விவாதத்தில், உற்பத்தி சாதனங்களின் உடமையில் பங்கு இல்லாத அனைவரையும் தொழிலாளர்கள் என்று நான்குறிப்பிடுகிறேன். அந்தச் சொல் வழக்கமாக இந்தப் பொருளில் பயன்படுத்தப்படுவதில்லை.

உற்பத்திச் சாதனங்களைச் சொந்தமாக வதை திருப்பவர், தொழிலாளரின் உழைப்புச் சக்தியை வாங்கும் நிலையில் இரூக்கிறார். உழைப்புச் சாதனங்களைப் பயன்படுத்தி தொழிலாளர் உற்பத்தி செய்யும் புதிய பொருட்கள் மூதலாளியின் சொத்தாக மாறி விடுகின்றன. இந்த நிகழ்முறையின் சாராம்சமான விஷயம் என்னவென்றால் தொழிலாளர் உற்பத்தி செய்வதற்கும், அவர் பெறும் ஊதியத்துக்கும் இடையேயான உறவுதான். இரண்டிலும் உண்மையான மதிப்பின் அலகுகளில் அளவிடப்படுகின்றன.

உழைப்பு ஒப்பந்தம், சூதந்திரமானதாக இருந்தாலும் தொழிலாளருக்காக கிடக்கையும் வறுமானம் அவர் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களின் உண்மை மதிப்பால் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை; மாறாக, அவரது குற்றத்தைப் சுவேகைகளாலும், மூதலாளிகளின் உழைப்பு சக்திக் கான தவேயை நிறைவு செய்யப் போட்டி போடும் தொழிலாளர்களின் எண்ணிக்கையாலும் தீர்மானிக்கப்படுகின்றது. கோட்பாட்டில் கட்டத் தொழிலாளருக்கான ஊதியம், அவர் உற்பத்தி செய்யப்படும் பொருளின் மதிப்பால் தீர்மானிக்கப்படுவதில்லை என்பதைப் புரிந்து கொள்ள

வணே டும் .

தனியார் மலதனம் ஒரு சிலரிடம் குவியும் போக்கு காணப்படுகிறது. ஒரு பக்கம் முதலாளிகளும் கிடையையான போட்டி, இன்னொரு பக்கம் தொழில நுட்ப முன்னேற்றமும், அதிகரிக்கும் உழைப்புப் பிரிவினையும் சிறு உற்பத்திக் கட்டங்களை அழித்து விட்டுப் பெரும் தொழிற்சாலைகள் உருவாவதை ஊக்குவிப்பது இதற்குக் காரணமாகின்றன. இந்த வளர்ச்சிகளின் விளைவாக ஜனநாயகரீதியில் அமைப்பாக்கப்பட்ட அரசியல் சமீகத்தால் கட்டக் கட்டுப்படுத்த முடியாத தனியார் மலதன சிறு கும்பலின் சர்வாதிகாரம் தோன்றுகிறது.

சட்டமியற்றும் அவகளின் உறுப்பினர்கள் அரசியல் கட்சிகளால் தரேந்தெடுக்கப்படுகின்றனர்; தனியார் முதலாளிகள் அவர்களும் பெருமளவு நிதி உதவி அளித்து அவர்கள் மீது தாக்கம் செலுத்துகின்றனர்; இதன் மலம் அனதத்து நடமைமுறை விஷயங்களைப் பொறுத்தவரையில் வாக்காளர்களையச் சட்டமியற்றும் அவையிலிருந்து பிரித்து வதத்து விட்கின்றனர். இதன் விளைவு என்னவென்றால், மக்களின் பிரதிநிதிகள், மக்கள் தொகையின் நலிவுற்ற பிரிவினரின் நலன்களைப் போதுமான அளவு பாதுகாப்பதில்லை.

மலேமும், தனியார் முதலாளிகள் நரேடியாகவும், மறமைகமாகவும் தகவல் தொடர்பின் முக்கியமான ஊடகங்களான பத்திரிகைகள், வானொலி, கல்வி போன்றவற்றைக் கட்டுப்படுத்துகின்றனர். எனவே, ஒரு தனிப்பட்ட குடிமகன் புறநிலையைச் சரியாக புரிந்துகொண்டு முடிவு எடுப்பதும் தனது அரசியல் உரிமைகளை அறிவுபுரவமாகப் பயன்படுத்துவதும் பெரும்பாலான நரேங்களில் மிகக் கடினமாகவோ, அல்லது சாததியற்றதாகவோ உள்ளது.

மலதனத்தில் தனியுடமை என்ற அடிப்படையிலான பொருளாதாரத்தில் நிலவும் நிலமை இரண்டு முக்கிய கோட்பாடுகளைக் கொண்டிருக்கிறது: முதலில், உற்பத்திச் சாதனங்கள் (மலதனம்) தனியாருக்குச் சொந்தமாக உள்ளன. அவற்றின் உடமையாளர்கள் தம் விருப்பப்படி அவற்றைப் பயன்படுத்துகின்றனர். இரண்டாவதாக, உழைப்பு ஒப்பந்தம் சூதந் திரமானதாக உள்ளது.

இந்த வகையில் தயம்மையான முதலாளித்துவ சமீகம் என்ற ஒன்று நிச்சயமாக இல்லாதான். குறிப்பாக, தொழிலாளர்கள் நீண்ட, கடுமையான அரசியல் போராட்டங்களின் மலம் குறிப்பிட்ட வகை தொழிலாளர்களும் “சூதந் திர உழைப்பு ஒப்பந்தத்தின்” மமேப்பட்ட வடிவத்தைப் பெறுவதில் வெற்றியடைந்திருக்கிறார்கள். ஆனால், ஒட்டுமொத்தமாகப் பார்க்கும்போது இன்றைய பொருளாதாரம், “தயம்மையான

முதலாளித் துவத்திலிருந்து பெருமளவு வறோடவிலலை என்று திரிகிறது.

“உற்பத்தி இலாபத்துக்காகச் செய்யப்படுகிறது. பயன்பாட்டுக்காக இல்லை. “வலையைச் செய்ய திறமையும் விரும்பும் உடைய எல்லோருக்கும் வலையை கிடப்பதற்கு எந்த வழிவகையும் இல்லை; வலையை இல்லாதவர்களின் படை ஒன்று எப்போதும் இருக்கிறது.

“எப்போது வலையை போகாமோ என்ற பயத்தில்தான் தொழிலாளர் வாழ்ந்து கொண்டிருக்கிறார்.”

வலையில்லாதவர்களும் குறைவான சம்பளம் பெறும் தொழிலாளர்களும் இலாபகரமான சந்தையாக அமைவதில்லை என்பதால் நுகர்வு பொருட்களின் உற்பத்தி மட்டுப்படுத்தப்படுகிறது; அதன் விளைவாக பெருமளவு சிரமங்கள் ஏற்படுகின்றன. தொழில்நுட்ப முன்னேற்றம், அனைவரது வலையைச் சூமயையும் குறைப்பதற்கு மாறாக, கட்டுதல் வலையை இழப்பை உருவாக்குகிறது.

இலாப நோக்கமும், முதலாளிகளாக்கிடையேயான போட்டியும், மலதனத்தை ஒன்று குவிப்பதிலும் பயன்படுத்துவதிலும் நிலையற்ற தன்மைக்குக் காரணமாக உள்ளது. இது கடும் பொருளாதார மந்தங்களாக இட்டூச் சில்கிறது. கட்டற்ற போட்டி பெருமளவு உழைப்பை வீணாகக் குறைக்கும் மலேகே குறிப்பிட்ட தனிநபர்களின் சமீக உணர்வமை முடக்கிப் போடுவதற்கும் இட்டூச் சில்கிறது.

தனிநபர்களமை முடக்கிப் போடுவது, முதலாளித்துவத்தின் மிக மலசமான தீங்கு என்று நான் கருதுகிறேன். தமது எதிர்கால வாழ்க்கைப் பணிக் குத் தயாராகும் மாணவர்கள், பொருள் ஈட்டுவதில் அடையும் வறெறியை வியந்து வழிபடும் மனோபாவத்தின் அடிப்படையிலான, ஓர் அதீதமான போட்டி மனப்பான்மைக்குப் பயிற்றுவிக்கப்படுகிறார்கள்.

இந்த சாகடிக் குத் தீங்குகளமை ஒழித்துக் கட்டுவதற்கு ஓர் வேழிதான் உள்ளது என்று நான் உறுதியாக நம்புகிறேன். சமீக இலக்குகளை நோக்கியதான் கல்வி முறையுடன் கட்டிய ஓர் சலேசலிச பொருளாதாரத்தை கட்டியமைப்பதுதான் அந்த வழி. அத்தகைய ஓர் பொருளாதாரத்தில் உற்பத்தி சாதனங்கள் சமீகத்துக்குச் சொந்தமாகக் கட்டி, திட்டமிட்ட முறையில் பயன்படுத்தப்படுகின்றன.

சமீகத்தின் தவேகைகளுக்கறேப உறப்பத்தியை முறைப்படுத்திக் கொள்ளும் ஒரு திட்டமிட்ட பொருளாதாரம், வலையை சய்ய திறன் உடயை அனவைவருக்கும் வலையைபை பகிர்ந்து கொடுத்து, ஒவ்வொரு ஆண், பணை, குழந்தைக்கும் வாழ்வாதாரத்தை உறுதி செய்யும். ஒரு மனிதருக்கு வழங்கப்படும் கல்வி, அவரது உள்ளார்ந்த திறமைகளை வளர்ப்பதுபோல, சக மனிதர்கள் மீ தான பொறுப்புணர்வையும் வளர்க்கும். இப்போதயை சமீகத்தில் ஊக்காவிக்கப்படும் அதிகாரத்தையும் வற்றியயையும் வழிபடுவதற்கு மாற்றாக அது இருக்கும்.

இரூப்பினும் திட்டமிட்ட பொருளாதாரம் மட்டுமே சோசலிசம் ஆகி விடாது என்பதை நினையில் வைத்துக் கொள்ள வேண்டும். ஒரு திட்டமிட்ட பொருளாதார அமைப்போடு தனிநபரை முழுமையாக அடிமையாக்குவது இணைந்திருக்கலாம். உண்மையான சோசலிசத்தைச் சாதிப்பற்கு மிக்க கடினமான சில சமீக-பொருளாதார பிரச்சனைகளுக்கும் விடை தடே வேண்டியிருக்கிறது; அனதைதும் தழுவிய அரசியல் பொருளாதார அதிகாரத்தின் மையப்படுத்துதலை அமல்படுத்தும் போதே அதிகார வர்க்கம் சர்வாதிகாரம் படதைத்தாகவும், அனதைதும் மலே தன்னனை நிறுத்திக் கொள்வதாகவும் மாறுவதை எப்படித் தட்ப்பது? தனிமனிதரின் உரிமைகளை எப்படிப் பாதுகாப்பது, அதன் மீலம் அதிகார வர்க்கத்தின் அதிகாரத்துக்கு ஒரு ஜனநாயக எதிர்சக்தியை உருவாக்குவதை எப்படி உறுதி செய்வது?

மாறிச் சிலல்லும் கட்டத்தில் இருக்கும் நமது காலத்தில் (1949-ல் எழுதியது) சோசலிசத்தின் நோக்கங்கள் குறித்தும் அது சந்திக்கும் பிரச்சனைகள் குறித்தும் தெளிவு ஏற்படுத்திக் கொள்வது மிகவும் முக்கியத்துவம் வாய்ந்த ஒன்று. இந்தப் பிரச்சனைகள் குறித்த சூதந் திரமான, தடயைற்ற விவாதங்கள் முடக்கப்பட்ட இப்போதயை நிலமைகளில், (00000000 0000000000000002) இந்த பத்திரிகையை (monthly review) தொடங்குவது மிக முக்கியமான பொதுச் சவேனை என்று நான் கருதுகிறேன்.

000000000000 : 00000000

[- 000000 000000000, 00000000 2017.](#)

அபிக்கூறிப்புகள்:

1. மிருகங்களை வடேட்டயாடுவதையே போல பிற இனங்களையே சரேந்த மனிதர்களையும் வடேட்டயாடுகின்ற ஒரு வர்க்கம், தன்னதை தானே சமீகத்தின் காவலனாக நியமித்துக்

கொண்டு, சமீபத்தில் உழைப்பைச் சூரண்பி உல்லாசமாக வாழ்வதை வபெல்லன் குறிக்கிறார். ஐன்ஸ்டைன் மூதலாளித்துவத்தை அந்த வர்க்கத்துடன் ஒப்பிடுகிறார்.

2. இரண்டாம் உலகப்போர்க்குப் பின் சோசலிச ரசியாவின் சலெவாக்கு உலகங்கும் அதிகரித்திருந்த சமூலில், சோசலிசக் கருத்தை ஆதரித்தவர்கள் அனாவரையும் அமெரிக்காவின் எதிரிகள், ரசிய உளவாளிகள் என்று மூத்திரைகூத்தி ஓடுக்கியது அமெரிக்க அரசு. 1947-56 காலகட்டத்தில் தலவிரித்தாடிய மகேகார்த்தியிசம் என்றழைக்கப்பட்ட இந்த அடக்குமுறையில் சாபலின், ஐன்ஸ்டைன் உள்ளிட்ட பலரும் குறிவதை மிரட்டப்பட்ட சமூலை அவர் குறிப்பிடுகிறார். இந்த அடக்குமுறைக்குப் பணிய மறுத்தார் ஐன்ஸ்டைன்.